

Güzelim

– Ümit Seyhan · 01 Şubat 2015

Hüzün hiç yakışmamış gözlerine güzelim
Karışmış tüm mevsimler
Sabahlar yok akşamlar yarım

Dudaklarının kıvrımına hapsolan
Onca şiir
Yazık be güzelim
Denizleri kanat yapan rüzgarlar
Gülümsemene kondurmadan serin öpüşlerini
Küskün gitmişler
Bak dar gelmiş gökyüzü onlara da
Şimdi ha indi ha incekler

İlk seni gördüğümde
Tırmanıyordun bir tutam beyaz papatya için
Yalçın kayalıklara
Sağ dizin kanamıştı hatta
Bilmiyorum
İzi duruyor mu hala

Sarıya çalan saçların
Dökülmüştü güneş yanığı omuzlarına
Pembe yanaklarında birkaç çil
Ter içinde geçiyordun
Önü sepetli bisikletinle
Sahil kenarından
Sepetinde papatyalar
Birde dantelli beyaz mendil
Tüm şairler seni yazıyordu o an
Ne varsa aşka dair

Denizden kumdan bir parça gibiydin
Güneşin gözleri
Yazın meyvesi
Hayatın telaşı

Öyle bir bütündün ki
Parçasıydı sanki gerisi

Yağdırdın yağmuru bak
Hem de aylardan Temmuz da
Sarılıyor damlalar saçlarına
Okşayarak iniyor yanaklarından aşağıya
Islanıyor yaz güneşine güvenilip asılan çamaşırlarda

Düşler güzelim
göçmen kuşlar gibidir
Uçarlar diyarlardan diyarlara
Senin olmazlar hiç bir zaman
Sadece azılı suçlulardır
Biraz hayal biraz ümit çalan
Her yüreğine konduklarından

Ne o kanamış mı ellerin
Aşkı belli ki sende herkes gibi belledin
İpinden kurtulan uçurtmayı oysa
Kaybolurken gökyüzünde
Sevinçle seyrettin

Hüzün gözlerinde yağmur saçlarında
Mevsim dersen yaz olmalıydı aslında
Deniz dalga dalga
Sahilse köpük köpük
Bekleme güzelim bekleme git
Belki de seni saran bu ızdırap
Seni bekleyeninkidir
Git şimdi
Yanına alarak tüm sevinçlerini
Göreceksin yürüdükçe iyileşecek ellerin
Ve onu
Ellerinde ki kanından bileceksin

Ümit SEYHAN